

POSTANOWIENIE

Dnia 8 listopada 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wojciech Katner

w sprawie z wniosku Skarbu Państwa - Naczelnika Urzędu Skarbowego w W.
przy uczestnictwie P.K. i I.K.

o wpis,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 8 listopada 2019 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki I.K.

od postanowienia Sądu Okręgowego w K.

z dnia 26 lutego 2018 r., sygn. akt II Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
zasądza od uczestniczki I.K. na rzecz Skarbu Państwa
Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej kwotę 240,-
(dwieście czterdzieści) złotych z tytułu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 26 lutego 2018 r. Sąd Okręgowy w K. oddalił apelację uczestniczki I. K. od postanowienia Sądu Rejonowego w W. z dnia 18 października 2017 r., którym utrzymany został w mocy - dokonany na wniosek Naczelnika Urzędu Skarbowego w W. – wpis referendarza sądowego do księgi wieczystej nieruchomości, jako jej współwłaścicieli w udziałach po 1/2 części I. K. i P. K., w miejsce tych samych osób jako właścicieli na prawach własności majątkowej małżeńskiej. Był to wynik rozwiązania małżeństwa uczestników postępowania przez rozwód, co jak wskazał Sąd Rejonowy jest wystarczające do wpisu w księdze wieczystej współwłasności w częściach ułamkowych. Z

powołaniem się na orzecznictwo Sądu Najwyższego stanowisko to poparł Sąd Okręgowy, oddalając apelację uczestniczki.

W skardze kasacyjnej uczestniczka zarzuciła Sądowi Okręgowemu naruszenie zaskarżonym postanowieniem przepisów prawa materialnego, tj. art. 31 ust. 1 i 2 u.k.w.h. przez błędną wykładnię, że wyrok sądu w sprawie orzeczenia rozwodu stanowi wystarczającą podstawę do wpisu własności w księdze wieczystej w częściach ułamkowych w miejsce wspólności majątkowej małżeńskiej, oraz art. 43 k.r.o. przez błędną wykładnię, że z chwilą zapadnięcia wyroku rozwodowego powstaje rozdzielnosc majątkowa w częściach równych z mocy prawa. Skarżąca wniosła o uchylenie w całości zaskarżonego postanowienia i jego zmianę w ten sposób, że oddala się wniosek o wpis w księdze wieczystej, względnie po uchyleniu tego orzeczenia następuje przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania wraz z zasądzeniem kosztów postępowania.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną wnioskodawca Skarb Państwa Prokuratoria Generalna Rzeczypospolitej Polskiej wniósł o odmowę przyjęcia skargi, ewentualnie o jej oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie mogła zostać przyjęta do rozpoznania ze względu na brak przesłanek określonych w art. 398¹ § 1 k.p.c.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący wskazał na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne oraz na potrzebę wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości. Zagadnienie prawne ma polegać na pytaniu, „czy z chwilą rozwodu pomiędzy byłymi małżonkami powstaje własność w częściach ułamkowych po 1/2 udziałów oraz, czy wyrok rozwodowy umożliwia wpis w księdze własności współwłasności w częściach ułamkowych po 1/2, czy stanowi wyłączną podstawę do wpisu ostrzeżenia w księdze wieczystej o niezgodności wpisu z rzeczywistym stanem prawnym”. Po tych słowach nastąpiło w uzasadnieniu wniosku przedstawienie własnego stanowiska i jak trafnie się wskazuje w odpowiedzi na skargę, nie jest nawet podjęta próba wykazania, na gruncie orzecznictwa Sądu Najwyższego, że takie zagadnienie powstało, pomijając oczywisty błąd w treści pytania, gdyż rozwód nie następuje między byłymi małżonkami. Niemniej, wbrew utrwalonemu i znanemu od lat stanowisku Sądu Najwyższego oraz doktryny, jak powinno się sformułować zagadnienie prawne, żeby odpowiadało przesłankom z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., to we wniosku nic takiego się nie znajduje. Ponadto, skarżący we wniosku odwołuje się do przepisów, które

nie stanowią podstaw skargi kasacyjnej, jak art. 46 k.r.o. i art. 567 § 3 k.p.c. Nie przeprowadzona została żadna dyskusja na temat zgłoszonych wątpliwości ani nie wykazana potrzeba wykładni przepisów, które miałyby znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy i wywoływały wątpliwości interpretacyjne (art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.). Skarga silnie bazuje na postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 14 stycznia 1998 r. w sprawie II CKN 177/97 (OSP 1998, nr 10, poz. 168), tymczasem jest wyrażony w nim dawniejszy, jednorazowy i odosobniony pogląd. Rozstrzygnięcia problemu, o który chodzi w rozpoznawanej sprawie należy poszukiwać w uchwałach Sądu Najwyższego z dnia 21 czerwca 2001 r. III CZP 16/01 (OSNC 2002, nr 1, poz. 4) i z dnia 17 kwietnia 2015 r. III CZP 9/15 (OSNC 2016, nr 4, poz. 41). Wynika z nich, że prawomocny wyrok orzekający rozwód może być podstawą wpisu w księdze wieczystej współwłasności w częściach ułamkowych na rzecz byłych małżonków. Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie odpowiada wymaganiom określonym w art. 398⁴ § 2 k.p.c.

Wobec nie spełnienia przesłanek wskazanych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. należało na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzec jak w postanowieniu, rozstrzygając o kosztach postępowania na podstawie art. 98 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.